

Summary:

In Chapter One I show the initial stage of integrating improvisation into the process of creating a stage performance. In Chapter Two, I explain the specific form of improvisation that is the 'hellinger setting'. In Chapter Three, I quote and comment on the courageous statement by Maja Hermann, the expert, in which she disqualifies "hellinger settings" as a form of therapy. In Chapter Four (a short one), I make a fundamental thesis about the unique significance of systemic settings in the creative process of theatre drama work. In the next chapter I move on to a description of a specific realisation of the play Winter Journey (Chapter Five). I mention that an important part of the work is a performance produced at Teatr Polski in Bydgoszcz, in which I played the main part (I attach a disc/pendrive with the recorded performance). It was a co-production with Teatr Powszechny in Łódź. The Łódź premiere took place on 23 March 2013, at the Festival of Pleasant and Unpleasant Plays. We gave the second premiere a month later on 23 April 2013 in Bydgoszcz. It was the performance that was the main driver for undertaking a number of analyses. I describe the rehearsal with the settings in Chapter Six. This is followed by the presentation of working on my role, arriving at my own image of the character of the 'Monster of Amstetten' i.e. the criminal Josif Frizl (Chapter Seven). Recognising the importance of improvisation in the work of performance, I also justify the need to include this content in the acting curriculum (Chapter Eight). This was one of the important conclusions of the work. Finally, I present the opinion of chosen playwrights, directors, actors and therapists with whom I have worked.

Mateusz Jasowski

Streszczenie:

W rozdziale pierwszym pokazuję wstępny etap włączania improwizacji w proces tworzenia spektaklu scenicznego. W drugim wyjaśniam specyficzną formę improwizacji jaką są „ustawienia hellingerowskie”. W rozdziale trzecim przytaczam i komentuję odważną wypowiedź ekspertki Mai Hermann, w której dyskwalifikuje ona „ustawienia hellingerowskie” jako formę terapii. W rozdziale czwartym (krótkim) stawiam podstawową dla pracy tezę o wyjątkowym znaczeniu ustawień systemowych w kreatywnym, twórczym procesie pracy nad dramatem teatralnym. W kolejnym przechodzę do opisu konkretnej realizacji spektaklu „Podróż zimowa” (rozdział V). Nadmieniam, że istotną częścią składową pracy jest zrealizowany w Teatrze Polskim w Bydgoszczy spektakl, w którym zagrałem główną rolę (płyte/pandrive z nagraniem spektaklem dołączam). Była to koprodukcja z Teatrem Powszechnym w Łodzi. Łódzka premiera odbyła się 23 marca 2013 roku, na Festiwalu Sztuk Przyjemnych i Nieprzyjemnych. Drugą premierę daliśmy miesiąc później 23 kwietnia 2013 roku w Bydgoszczy. To właśnie spektakl był głównym motorem podjęcia szeregu analiz. Próbę z ustawieniami opisuję w rozdziale szóstym. Następnie przedstawiam pracę nad swoją rolą, dochodzenie do własnego obrazu postaci „Potwora z Amstetten” czyli zbrodniarza Josifa Frizla (rozdział VII). Uznając wagę improwizacji w pracy nad spektaklem, uzasadniam też potrzebę włączenia tych treści do programu studiów aktorskich (rozdział VIII). Był to jeden z ważnych wniosków wynikających z pracy. Wreszcie przedstawiam opinię wybranych dramaturgów, reżyserów, aktorów, terapeutów, z którymi współpracowałem.

Marcin Jasowski